

444
STOCKHOLMS
STADS BIBLIOTEK

Tidn.

+
Tidslex.

~~27338 28~~

in mitten af Mars 1781 Sist 13 1781

39 rager om de 4 font
af korn af gornas sunden bokter.

for dem dauides heri 100 rors pligt af
te befratter. I umkalesport i 251 plus 50 lot
men foruden heri 100 lot

De 33 om Konstitutionen af 1-4
39 - alato korn

I 2048 konning. whens tallegensheri

Jacob Hator

I 78 my premmirationer

1 - 37 17/7 to A Kumbolender Tor
38 17/9 o fol - her Care Stolpe

Waldemar Tingsbrevet 1781 (i Skothen)

- ✓ 11 Om den nye Lov de 4 første nr. som atlares
i de 4 første nr. af de nye Lov
i 20. Amd. i Skothen.
- 8 Rec. af Krigstjenesten af et Læge
dette navn er Albin
- 11 { Om den nye Lov de 4 første nr. som atlares
i de 4 første nr. af de nye Lov
i 20. Amd. i Skothen.
- 12 Reflexioner (2) om min frugtbarhed
- ✓ 13 Cassions ansøgen af Arndt
- 17 Den hvedelige Storm i de 4 første nr.
- ✓ 18, 39, 41 Kungens forsøgen af med et
process mellem Officiere Gerner af
Arndt.
- 20 Om den nye Anærens Tykhet
Ting. Brevet. Selskabet
- 34 Skalderskabet i de 4 første nr.
- ✓ 39/7 Om den nye Lov de 4 første nr. i de 4 første nr.
- 48 Talsten i Kungenshøjens fald
- 51 Om den nye Lov de 4 første nr. i de 4 første nr.
- 53 Om den nye Lov de 4 første nr. i de 4 første nr.
- ✓ 55 Om den nye Lov de 4 første nr. i de 4 første nr.
- 57 Om den nye Lov de 4 første nr. i de 4 første nr.
- ✓ 60 Om den nye Lov de 4 første nr. i de 4 første nr.
- ✓ 66-69 Om den nye Lov de 4 første nr. i de 4 første nr.
- ✓ 78 Om den nye Lov de 4 første nr. i de 4 første nr.
- ✓ 82-85 Om den nye Lov de 4 første nr. i de 4 første nr.
- 87 Om den nye Lov de 4 første nr. i de 4 første nr.
- 92, 94 Om den nye Lov de 4 første nr. i de 4 første nr.
- 100 Om den nye Lov de 4 første nr. i de 4 første nr.

Waldemar

Waldemund Tankefuldet 1781 (1 Skoeben)

✓ 21 Om den døde Sjæl de 4 første nr som atalene
alts in 2tes nr af de døde sjæl
nr. 41 20. andree Skoeben.

8 Rec. af Krigets udskeppelse af et hui

11 { Om den døde Sjæl alts som en Aalen
afgøret skulde ommonst till. Thurens nr

12 Reflexioner (2) om man fortjener

✓ 13 Consensussagen af Arved

17 Den hvalblåge Storm vider og ynd

✓ 18, 38, 41 Kungens försälj. af plot i
mässen emman Ofsenle Gerner af
Arved.

20 af en var Anærens Tyckhet
Sing. Bawli Sælshap

34 Skaldlauf Jag haster

✓ 39/57 Annons om de 4 første nr. indragning

48 Pacten i Kungotrådgårdene faler.

- 51 Om Sjælens fort. som bod obs ö Vers ten Hö.
pare

53 Skaldshyke af - i - e - r hæukin. dag

✓ 55 Om bæk. Schilts død arde dæmed forrest

57 Laga for dagen Du leen gætt.

✓ 60 Skaldlauf ten ein far

✓ 66-69 Dödens Tempel af Arved

✓ 78 Om dæmed underskuffe obs

✓ 82-85 Eloisias brev ten Elkeland afs. af Arved

87 Brev dygt. dypland p^o G. III

92, 94 Tanken af Mentes qum (Thone?)

100 Om Sjælens fort.

Vand

Dag-Bladet:

Wälsignade Tryck = Friheten.

N:o 1.

Jaeta est alea

Då Nation, ehuru ej af samma lynne som den Engelska wid Barbados förstående, wisat flera barmhertighets-prof wid swåra händelser och ömat för olyckligas öden, så wågar undertecknad tro, at den ensam ej skulle blifwa lottlös eller undantagas, som (ifrån at äga en Syssla, den han under 25 års tjenster för Konung och Fädernesland förskaffat sig igenom den tiden pålagda Recordsummor, och hwilken gaf honom en laglig årlig reventue af 500 Riksdal.) ser sig förgås af eländet. — Et godt, et ädelmodigt hjerta frågar aldrig efter orsaken; — Om man skulle anatomicera eldswådor, höstkador, röfwerter, mord, man skulle utan de finaste distinctioner tyckas se den lidande aldeles hells dragit sig der; — ty hwarföre nyttja eld? hwarföre segla? och så widare. — Likwäl, då jag ännu ej familiariserat mig rent af med tiggare, så försöker jag härigenom at ge något wederslag, eller på sitt sätt betala det Allmännas wälgörningar.

I stället för at skrifa ut andras Dagblad, och ha en säker winst, har jag beslutat at hells besörja utgifwandet af et, och ta den osäkra, måtte den dock räcka til lifwets bärning! Om Algier ej skulle röfwa, skulle Algier swälta ihjäl, ännu mindre är det sällsamt, at jag på så oskyldigt sätt, igenom et så oskyldigt Blad söker detta så oskyldiga ändamål.

Hwad som aldrasförest härwid kommer at anmärkas, är at Pränumeration på 100 Numrer kostar En Riksdaler; i den saken är jag ej det minsta wanfelmödig, utan det torde bli Pränumeranternas lott; men hwad hör mig til och som gör mig bryderi, är at ge barnet et namn som låter. — Sannerligen måtte det icke ändå wara swårt nog at skrifa et Dagblad. — Jag har tänkt redan i par dagar allenast på Titeln

teln. — Dagligt Allehanda, Stockholms Posten, Mina Tidsfördrif, Den Upmärksamme, Swad Behagas? Momi Löjen, allt är uptagit; träffar jag endast namnet, nog träffar jag ämnen; — Får man först tjensten, nog lär man den alltid; jo tyst — nu wet jag Dagbladet Sanning och Misnöje (ty Sanningar förorsaka ej alltid nöje). Dagbladet Lycksaliga Swerige, Dagbladet Gyldene Tiden, än hwad tror Läsaren? Det Nationella Dagbladet; skulle det intet wara lugnt at wakna om mårnarne, och efter en dröm, tör hända om hunger och törst, komma sig före och sansa sig med Nations lyckaligheter i et Dagblad, och det för 2 styfwer; — Allt är ju Nationellt, Nationella Spectacles, Nationell Klädedrägt, Nationella Concerter; — men dock, hwad jag är willrådig! jag fruktar at Annet wore et haf, och namnet således för wittsträckt.

Se här, — at bryta tvärt af, mit Dagblad skal kallas Den Wälsignade Tryckfriheten. Mätte den göra gagn för namnet! då jag aldrig som Laglydig undersäte hwarcken dristar eller bör öfwerfrida detta Nationens synne, derna dess heligdom, så både wil och skal jag såsom förswarad af Lagen nyttja den i all dess widd.

De i Nation som wilja bidraga dertil, medelst Forta Afhandlingar, (ware sig Militair, Politique, Moral, Historien, Rättegångs-saker, Anecdoter, Infall, Berfer, Frågor, Swar, i synnerhet Eloger och Smieker, med et ord, allt, utom Satiren, ty för den finnes i denna dygdiga och uplysta werlden ej det aldraminsta mål, ej heller äger utgifwaren häg och böjelse dertil) behaga addr:sera sig med eller utan namn til mig, som blir dem derföre på det högsta förbunden, och skal skynda med införandet, så wida de ej strida emot den höga Författningen af den 26 April 1774, och den ytterligare af den 6 Maji 1780.

Då alla Inrättningar, utom Krono-Bränneriernas, gått i början långsamt, så kan jag ej läfwa mer än 2:ne Nummer i Beckan, dock kommer det an på mina hederliga och medlidande Landsmäns bewågenhet; ju flera de äro som Pränumera eller Köpa det särskildt, desto ofrare skola de utkomma, och dageligen, om det någonsin låter sig göra.

Jag lofwar desutom ganska heligt at aldrig Pränumeranternas Namn skola tryckas eller utspidas, det är uog när jag allena wet ärfäna det Christendom och Mänsklighet warit deras endaste driffjädwar för en suktlig, bleserad och fattig Medborgare. — Annu en skyldighet, den jag

jag skal i afktaga år, at studera Allmänhetens smak, nöje och känne-
dom, och derefter, så mycket möjligt är rätta mig i mit Dagblad. —
För de äldre Militairer wid 20 års ålder skal jag någon gång omrödra
den nu förtiden endaste och största hemligheten i Tactiquen, Respect och
Bördnad, Parure, Frisüre, Physionomie, Längd och Knäskällor för en
Soldat, eller som är det samma, at vinna Batailler. — Den spåda
Fendricken åter, som wid sin Annas bröst insupit handlager med Fa-
nan, i det han djerst handrerar hennes halskläde, skal ymsom få läsa
(alt lämpad efter hans jollrande begrep) at rangera en Ordre de Barail-
le, attaquer i oblique ställning, refusera en Flygel m. m. — Som jag
är för detta Militair, så har jag hållt walt exemplar här, men intet
Strånd, ingen Clas i denna werlden skal aldeles sakna eller blifwa u-
tan det myrriga, det roliga och framsför alt det naturliga eller det narr-
agtiga. — Jag nämde werlden, ty jag ärnar öfversätta min Dagskrift
på flera Språk, och således kan ingen ting appliceras til. Sverige, om
jag icke nämner Sverige; Titeln passar ock för alla uplysta Stater;
hwad prof hafwa wi icke af den Wälsignade Tryckfriheten i Wien,
Berlin och Paris?

LUND.

För detta Major i Kongl.
Svensk tjenst.

Då jag varit litet wankelmodig allenast wid namnet, gifvar jag det
ej vara så ordtt träffat, om jag börjar mit Dagblad med följande
Poem utan namn, som legat ifrån flera år ibland mina Manuscrip-
ter: både jag och hwem som håldst kunna dock tydligen se, at det är för-
fattat för längre tider, under någon orotlig epoque här i Sverige, och
i de åren då den Wälsignade Tryckfriheten ej war tillåten, som så sol-
klart synes af de sidsta Berserna. — Sedan naturligtwis en sådan
regering ej kunde äga bestånd, utan den i en wälsignad stund wälsig-
nade förändringen gick för sig, hafwa Skalderna ej annat at sjunga,
än det Allmännas röst, Råd, Rättwisa, Mildhet, Omhet, Mänsk-
lighet och Huldhet ifrån Thronen.

Den

Den Wankelmødiga;
Poem.

"Jag har ju intet mer at mista;
 "Hvem är ej då i säkerhet?
 "Jo, jo, — mit lif det är det sista,
 "Om någon ung förnam det wet,
 "Som roar sig för öfning tjuta,
 "Som af försöket wille sluta,
 "På hwilken sträcka Kulan går,
 "Som keing sit slott hör wargar tjuta,
 "San mig begär, och han mig får.
 "Så mycket mer til lockmat tjenlig,
 "Med Jägar-konsten alltid enlig,
 "Som, om Hans Nåd, han siktat snett,
 "Och djuret skotsritt börjar springa;
 "En bit af mig det skulle twinga,
 "När gifter sig i blodet bredt.
 Så tänkte jag — men Gud bewars!
 En gång jag må min sansning hinna!
 — Dock knappast lär jag mig besinna,
 An spöka Themis, F och Mars.

I bödlars hand, från dödsstraff frei,
 En usling sig åt lifwet gläder;
 Men utan mat och utan kläder
 Han börjar snart at tankspidd bli,
 Och skrifer på Filosofi. (Slutet härnäst.)

Prenumeration, med Auctors namn, emottages med En Riksd. för 100:de Numror
 i Bokhandl. Schildts Contoir wid Riddarhusörget; hwarje Nummer kostar 6 r:st.

N:o 2 utgifwes nästa Fredag den 23 Martii.

Stockholm, Tryckt i Kumblińska Tryckeriet, 1781.

Dag-Bladet:

Wälsignade Tryck = Friheten.

N:o 2.

Den Bankelmodiga;

(Slutet)

Rom då mit Stöd! och lär mig tänka,
Har du förut en enda hjälpt;
Bör jag på samma bana btänka?
Där jag så nyligen har stjelpit;
I andra Ledet åter börja,
Spänd i Commis-Räck blå och gul;
— Nej F = ger jag en sådan mörja,
Jag är för gammal och för ful.

Skal jag de swänners antal öka?
Uti en drägt ej Nationel,
Blott de fördömdas frälsning söka,
Och aldrig lyckas med en själ;
— Mit swaga bröst, en sårad tunga,
Och ingen Högwälsboren tunga,
Wid tigga, muta aldrig wan,
— Ack nej — jag skulle dö Caplan.

Allt wäl, jag in på Logåln körer;
I hastighet hwad Matador!
Den säkra winsten mig förförer;
Jag wiger in et Spel-Contor,
Och drar på wakt blott för Punctörer; —
De storma til: — Sort i Gewär.

Hwad

Hwad willebråd! — meir tånk! det klicka
 Allerte! så falsk du ofta är!
 Det föll dem endast in at dricka,
 At röka tobak, se min flicka,
 Och det mig måst i hjertat skar:
 Af mig de lånte något hwar.

Nej tyft! som förr, jag då skal wika
 Det första drag, en har Credit,
 Men straxt så hörs wår Gubbe skrifa:
 "Från spelet eller pengar hit".
 Et falskt la paix mig ej kan skydda;
 Et paroli jag aldrig wann;
 Den ena swår, de andra brydda,
 När halförn jag ej lösa kan.
 "Sitt qwar god Herrar! mina Wänner!
 På stund jag komma wil igen:
 Men hwar Banqueur han noggsamt känner,
 At jag på samma wåg är än.

Då tänker jag kring alla Kanter,
 Och alswarsamt, så är jag glad,
 Jag narra skal Pränumeranter,
 Om jag ger ut et Beckoblad,
 Den första Beckan må jag skrifwa;
 Med hela werlden apspel drifwa;
 Hwad ännu i min egen sak!
 — Men nej! ack nej! —

~ ~ ~ ~ ~
 ~ ~ ~ ~ ~ (*)

Se nu! jag waknar ut en dwala,
 För ögat sladdra stjernor, bann;

Mig

(*) Aldoles ofögligt i Manuscriptet i ansende til någon afkommen Skada,
 Utgifwaren.

Mig tyckes Stora Mästarn tala:
 "Du har ju utväg som en ann;
 "Hvem kanste! Skulle ej gå slantig?
 "Med långa skynge, hatt trekantig,
 "Med inga bjåfs på knä och fot (**)
 "Om ej med lampa, dels med hot!
 "Man högst sig i en Orden swingar,
 "— Dit lyft af falska ryckets wingar.

"Bet det som är så mångas fall,
 "Som gjort de flåstas pungar lätta,
 "En endas lycka höja skal;
 "Hållt eget Sällskap dig invätta,
 "— Så at det klingar, gif et namn;
 "Må snillet hemligheten mäta,
 "Kätt, kalla det för E D Z,
 "Och lys i quantiteters samn".—
 Herr Präsidet! jag wore färdig;
 — Men et mig faller in— Gud nås!
 Jag aldrig blit beredd och wärdig,
 Er Casa-Rista har ju läs.

Hit A b c böcker! Lång-Catcheser!
 Ni som de Lårdas hjernor brydt!
 Jag just til samma Fristad reser
 Där Dionysius fordom flytt;
 Han föll från Slott til Scholan neder,
 Mer som Tyrann än werldslig wis,
 Hans Kunga-Thron blef en Catheder,
 Och Spiran byttes til et ris;
 Mig wedersars ju samma heder;
 — Dock fåfängt—Tiden är förbytt;
 Nu gammalt folk af barn lär Seder,
 Och barn jag aldrig bliv på nytt.

Wäl

(**) Auctor lär utan twifwel mena några decorationer, hbrande til någon slags Orden, eller til Masqueraden, Utgifwären.

Wålan! jag til et Kloster hastar,
 Där löftet gjörs för tidsfördrif,
 Mig hos de Stolta Munkar kastar,
 Som lefwa hufwa Lättjans lif,
 — Men där ock någon fara möter;
 Et steg på tå gör största dån,
 Et säradt samwet slår och höder,
 Och säkrast wara därifrån.
 Hwad wälja då med större fog?
 Jo, — at bli narr hos de förnämsta,
 Den extra Tienst jag gärna tog,
 Och lefde ej ibland de sämsta;
 — Men ack! — på Stat fins narrar nog.

Et återstår, — det jag omfamnar,
 (Här, ingen wankelmodig skymt)
 Jag til en wrå i werlden hamnar,
 Där ägat slipper se så grymt!
 Där skyddad för en falsk Polic,
 I Fred för någon full Gevaljer,
 Ja trots! Spioner och Cossar,
 Jag sucka skal på alla wis;
 Och det som gör min största lycka,
 Att mina suckar fritt få trycka.

Kungörelse.

Prenturation, med Auctors namn, emottages med En Riksd. för 100:de Nummer
 i Bokhandl. Schildts Contoir wid Riddarhustorget; hwarje Nummer kostar 6 r:st.

No 3 utgifwes nästa Tid dag den 27 Martii.

Stockholm Tryckt i Kumbliniska Tryckeriet 1781.

Dag=Bladet:

Wälsignade Tryck = Friheten.

N:o 3.

Til den Correspondenten, som underteknat sit Brev med S = a.

Swad jag är skyldig Er årkänsla, min Herre, för Ert Brev! och ännu mera ursäkter, at jag ej kan införa i mit Dag=Blad den Afhandlingen Ni tillika insände. Jag ber ganska mycket om förlåtelse. Detta lår synas Er så mycket underligare, som emot den Rhetorique Ni brukar, en så Nationell Journalist som jag, ej borde kunna inwända något.

Jag måste tilstå, 60 tagna Pränumerations=Sedlar h. e. 60 bindande skål, tala emot mig; jag är sensible derwid, och så mycket sensiblere, som Ni är nog blygsam at hwarken teckna Ert eget, eller en enda af Sällskapets namn; om något Sällskap varit, som Ni behagar föreslå.

Den som har en dygd, har flera; — Min Correspondent torde då inse för hwad Critique jag skulle utsätta mig och mit Dag=Blad, hwars första Nummer undantagit det Ordet Satir; jag är intet förnäm, intet en gång för detta förnäm, jag måste då hålla ord i början.

Min Herre! då Er Afhandling är full af de måst saltade sanningar, de starkaste måtningar, de dristigaste liknelser, då den är så qwick och intressant, skulle den både behaga hwarje tänkande Läsare, och pryda mit Dag=Blad; annan wärkan, Gud nås! har den intet mer än andra. Men Titeln Satir är den som oroar, som hindrar mig.

Resolwera Er at taga bort den; gif et annat namn, såsom Sabel, Saga, Dröm, och Ni skal strax bli lydd; det är möjlig sak, om Rubriken påsar eller ej til Amnet; — Ni känner werlden bättre än jag tör hånda; hwilken bok är det wäl, som innehåller hwad des Titel lofwar?

war? — Är den skänka, den köpta, den tiggda Characteren alltid öfwer-
ensstämmande med den inra? Jag väntar Min Herres befallning.
Utgifwaren.

Svar på en Wäns Bref.

Öfversättning (*).

Flectere sinequeo superos
Acheronta morebo - - -

— Så fins det då en Wän som ömar!
Som i sit bröst et hjerta har;
Jag trodde Känslor wore drömar,
Och wänskap ej på jorden qwar.

Jag läst dit Bref och jag har felat;
Innu lär blänka någon dygd —
Men mina plågor, som du delat,
De blifwe Eidehvarfwets blygd.

Jag nämde Dygd — Kan jag då glömma
De Purpuers Drottars, Arans Folk?
— Men at et Romerskt Råd berömma,
En Cicero bdr wara tolf.

Hwad jag har gjort — Dudig förundrar,
Du hemligheter wera wil;
Det minsta moln som starkast dundrar,
Kan du en orsak ge dertil?

Hwad

(*) Insände uran namn; — Jag önsade at Originalen utgafs, ehuru det ses
af meningarne, fast ej af deras styrka (Copian kan gärna aldrig wara
så god som Originalen), at en af Roms Skaldar, såkrast efter Augusti och
Ciceros Tider, författat det; — Men jag begriper ändå intet et, förlåt mig
min Herr Öranslätar! jag menar at Romarna brände sina böda, och här
talas om sandgrop. — Har Latiniska eller Swenska Skalden sumtrat?

Utgifwaren.

Hwad gör at låga widet böjes,
 Wid brådden af en grumlig Å?
 Då Cedern stält af strömmen höjes,
 At up til Gudars granskap gå.

Så Politiquens dolda lära,
 Hon skrifer ofta utan stål,
 Hon hwiſkar emot wett och ära,
 Och då beredas Rikens wäl.

Jag har Sörtjenster! wil du säga;
 Uck! Främling! hwad du är försörd!
 Jag tjent för länge dem at åga,
 Mig brista fågring, wårt och börd.

På årans fält, i bardaletar,
 Min ungdom gafs et Fosterland;
 — Ja se min lön! — det mig ej nekare
 At tigga bröd wid okänd strand.

Jag någon gång mit hufwud wägat!
 Så wet af alt, jag offer gjordt,
 Ej fins en fara den jag frägat;
 Ej någon plikt jag glömma bordt.

Jag utan hjelp, — nej, Wån, betrakta,
 Hwad denna börda mig är lätt!
 Jag lärt at wåld och rån förakta,
 Och le åt hwarje oförrätt.

Swart hån? — til Barbariers länder,
 Och ofkuld följer mina spår;
 Wid Mississippis, Gångens stränder,
 Där snarast Mänsligheten råv.

Hwad

Hwad säjer du? en usel hälsa;
 Dit inkast ju mit egit år;
 Des för må dden kuma frälsa;
 Des för så slutas allt besvär.

En sandgrop til mit sista läger;
 Se där den nåden jag begär;
 Jag alla himlar redan äger,
 Blott denna sandgrop ej fins här.

— Men hwem bör lämna så Camilla?
 Ack! Wån! du yrkar hjertats rätt;
 Hon är för hög at icke gilla —
 Mit bref är hennes tankesätt.

En Mor — du mig i själen sårar;
 Här skadna hjertats pulsar af;
 Hwad uselt hopp för mina tårar!
 Hon stapplat länge wid sin graf.

Farwål, Min Wån — håri dig spegla,
 Ej mig til efterdöme tag
 Wil du i lyckans hamnar segla,
 Blott et, — krypp, smickra och bedraga.

Ännu farwål. — Mig ej beklaga;
 Jag åran til mit walspråk har;
 At kryppa, smickra och bedraga,
 Det en Dwid blott wärdigt war.

Kungörelse.

Prenumeracion, med Auctors namn, emottages med En Riksd. för 100:de Numr.
 i Bokhandl. Schildts Contoir wid Riddarhusstorget; hwarje Nummer kostar 6 r:sl.

№ 4 utgiswes nästa Fredag den 30 Martii

Stockholm Tryckt i Kumblińska Tryckeriet 1781.

Dag-Bladet:

Wälsignade Tryck = Friheten.

N:o 4.

Stockholm, den 30 Martii, 1781.

Bref

Från en Handelsman, Extra Rådman och Vice Borgmästare i en liten Upstad, til sin Swäger Grofveuren N. N. i Stockholm, om det florerande Stockholm.

Tack min Edra Swäger! som hast så stor godhet för min Son; han kom hem för et-par dagar sedan; jag wille önska det han så fört sig up, at du närmare Wären will återtaga honom på Contoret, hwar til han synes vara oändeligen fallen. Kors! hwad alt godt han berättat mig om det Allmänna tillståndet.

Gud ware ewinnerligen prisad! Wår handel öfwer hela Riket och i synnerhet i Hufwudstaden skal nu vara i aldrabästa stor, och en förmögenhet ibland hela Borgerskapet, som just är märkwärdig, til och med at hwar försigtig Handlande, som fruktar wädeliga följder af trångslen, såtit uphugga flera dörrar på sina bodar; Allmagten ware ännu tack, som så skenbarligen förbarmat sig öfwer wårt Swea! Jag måtte ändå tillstå för dig, at jag i början war litet rwehugse; ålderdomen är gerna inclinerad dertil, men sedan jag hört Gofens skål, är jag tillfredsstäld, och näst Gud tackar min Swäger endast, som låtit lära honom så wackert. Jag skal berätta dig hela hans prat, och döm sedan om han mistragit sig. Då de flästa Europeiska Magter, började han, äro inwecklade i krig, och ingen dristar sig at antasta Sverige, som nu hwilar på sina lagrar, så måtte deras handel gå under, och wi således ej annat än lysa öf af deras olycks-stjerna, öfwerhopa dem med alla sina behöfwer, och följagteligen draga alt deras Specie Mynt til öf; härpå behöfs ej annat bewis, än den myckenheten främmande Pengar, Holländska Ducater, Piastrar, m. m. som roulera här i Stockholm lika som våra egna Riksdalrar.

var; hwad är icke Swenska Flaggan, sade han, respecterad öfwer alla Haf, i synnerhet af England, som bäfwar för den bewäpnade Neutraliteten!

Sedan det fördärfweliga Brånwins-brännandet i Privata hus blef i en mer än lycklig stund för Land och Rike flyttat ifrån folkets aprar, och man sluppit alt måskande och beswär, så kan nu med ledigare sinnen speculeras på handeln, så mycket mera, som endast til Krono-bränneriernas behofwer ärligen inskeppas flera tusend-tals läster. Såd, hwar af Procenten blir i landet, och hwilket alt befordrar Sjöfarten, Wennings-rörelsen och Crediten på Ultrikes orter; en ganska stor National och Calculerad winst, at hämta rudimaterien utifrån och förädla den här hemma i Landet; på det sättet hafwa ju våra Siden-Fabriquer hunnit sin högd igenom det råa silkets införskrifwande, tillade han.

Igenom det totala hämmandet af de fördömda Lurendrägerierna, hwartil de aldrakraftigaste och wisaste anstalter af Full-Direction äro tagna; alt är dertföre så tyst och stilla; intet beslag höres nänsin af, om man ej skulle räkna det som skeddde Nyårsastön wid Norr Full, hwarom Stockholms-Posten förmåler för den 2 Januarii, hwilka waror så snart de blefwo Confiscerade, utan twifwel längesedan enligt gamla Förordningar äro utskoppade och förda ur Riket; ty, Gud bewars! suckade Gofen, at sådant Utländskt Kram skulle smitta öf. Alt sedan antagandet af den Nationella Klädedrägten, fortfor han, som defutom har tusende förmoner för ögat, hälsan och pungen, hafwa käfånga, yppighet och nya Moder just som blifwit affysta, så at den som wille Lurendräga in, til exempel: sko och knåspånnen, stora hårpungar m. m. skulle ju Banquerouteras.

Våra egna Fabriquer och vår egen industri lemna nu Hofwet, främmande Ministrar och hwar Inbyggare i Sweriges Rike de mästa behofwer; Jag wil medge at en del af Fabriquerna äro nedlagda, och andra, som haft flera stolar, reducerat dem til en eller två, men min Kära Far må aldrig tro, at det hände af annan orsak, än at de förra blifwit så stenrika, och de senare winna nu dubbelt igenom ordning och eftersyn, den de så wäl hinna med.

Operan, Spectaclet eller Theater-Trouppen, uprepade han, (i det han tog fram Konglig Swenska Theaterns Almanach för året 1781) hwad gör icke den både til gagn, nytta och rörelser? Räkna efter min Far!

Far! (här blef Carl Fredric just rörd af den ägta Patriotismen) en sådan trouppe så stor som mången Bataillon: hwad den behöfwer i Wonderings-Persedlar! och så många Slap-Stats-Hwardags-och Gal-sa-dagars Uniformer til Tjenstgörningen; jag känner wäl intet hela methoden, om Leswerantsen ffer på öpen Auction, genom entreprenade eller genom accorderade priser; Beflädnings Contoiret kan weta det bäst; men det wet jag, at alt leswereras af Stockholms Börgerkap, utom Plumerna; snart sagt den enda granlåten, hwilka i et så för sig kommer Land ej gör objet, och lärer ej dröja så länge, för än ägta hushållare införfäriswa Strutsar, hwaritil Climater här skal wara alt för passande. — Annu min Aldrakäraste Fader, (här sprang Calle mig i famnen af glädje) en annan springkälla til wälmåga, som likwäl nyss börjat upwälla är Hummelgårds eller Ericssbergs Theater; — Men flocken slår 6, Posten går; hwad jag är olycklig, som nödgas afbryta et så wälsignat ämne; som Son min försäkrar, skal äfwen denna nya inrättningen ge det aldrabästa hopp, oaktadt den ej ännu hunnit trycka sin Theater-Almanach. Jag skal, min K. Swäger, wist intet underlåta, at med aldrärförsta ansödra hans skäl, hämtade ur denna källa til all den rikedom, som strömmar ikring of; huru berömmar han icke Nummer-Lotteriet, Assistance-Contoiret! hwilka härliga inrättningar at winna på Utlänningen! Dessa samt Börsen skola utgöra en annan gång et långt bref isfrån din etc.

V. S. Gud låte Er, Ni Stockholms-boer, kunna bära all Er tycka; högmomens intet; huru geck det med det stolta Tyrus, när alla werldenes skatter och härligheter liksom öfwerfölgde det? — Kära Swäger, sicka mig listan på alla dem som cederat bonis af Børgerskapet i år; förlåt jag beswärrar; Adieu.

Epigramme (*).

En wärdig man som mente wäl,
Och ständigt bad af all sin själ:
At krig ej måtte Landet plåga;
Blef tillspord hwi han endast bad,
At Gud skull skydda Land och Stad
För krigets grymma låga?

(*) Jafänd.

Jo!!

Jo! sade han med några ord:
 Jag ser i tankan då vårt öde;
 Jag rys at se så många döde,
 Så många tusen barnamord!

Strödda Tankar.

Den som hvarken har Hälsa, Pengar, Egendom eller Tjenst, har intet at förlora; ty om lifvet, denna uslingars börda, då kan återstå, är det ingen ting värdt. — Den största nyttan man drager af en död kropp, är efter Chymisternas Observation 2 lod saltpetter, och dertil fordras mycken tid, oeconomie och filterning.

* * *
 Hvaraf kommer det at en Miding, en elak människa, en belackare uttyder andras tankar för farliga, falska och brottliga? — Jo derföre, at han sjelf aldrig tänkt eller kan tänka.

* * *
 Om årkänslan emot sin Wälgerningsman är den måst raisonerade skyldigheten, så är hämnden på sina fiender den naturligaste.

* * *
 Man säger, at när Soppet, den olyckligas sista och endaste tröst, äfwen är förlorat, så följer Förtwiflan — Prat, — det är Föraktet, som följer, då man intet är misgerningsman

Rungörelse.

Premmeration, med Auctors namn, emottages med En Riksd. för 100:de Nummer i Bokhandl. Schildts Contoir wid Ribbarhusstorget; hvarje Nummer kostar 6 r:st.

N:o 5 utgifves nästa Tisdag den 3 April.

Stockholm Tryckt i Rumblinstra Tryckeriet 1781.

Dag-Bladet:

Wälsignade Tryck = Friheten.

N:o 5.

Stockholm, den 3 April, 1781.

Hwad kunna icke fördomar göra? Jag tror, at werlden aldeles styras af dem. — Intagen som alla andra deras, har jag med en nyfikenhet, snart sagt Convulsiv, läst Franska Krigs-Ministerns Generalen Grefwe Saint Germain's Memoirer, utarbetade af honom sjelf. — Huru äro de icke utropade för grundeliga til Principerna! och följaktligen nödwändiga i det Rike, där Militären skulle lysa och gagna! — Men jag vågar säga, at den som läst dem med estertanka, och utan at wara intagen af rycket, som namn, wänskap, eller hwad annan orsak kunnat skapa, skal finna helt annat.

Männe denne Herrn wid deras författande redan passerat 40 år? Hwad kan man i allmänhet wänta för Mästarstycken när den höga åldern tilltager? — Hwad ser man, när man ej mera ser det fina lifwet, det eldiga ögat, den släta pannan? — Till och med i det 41:sta året får en ofta lägga sig til Peruque, och jag frågar, hwad wil man begära? Går människans ålder, räknat på totaliteten, öfwer 50 år? Jag menar Tabellverket skal säga nej; den sista usla 5:te delen borde då ensam användas til refan härifrån, och ej uppehållas med dessa werldens sáfångligheter. — Men åter til ämnet, (så lång digression är det största bewiset til min Sats,) döm då sjelf min Läsare, och framför alt Freds-Män! Ni! som i Er blomstrande wår samlat höstens frukter, som aldrig såde men wäl skjären, som med stödre djupsinnighet eprequeren en Contradansz än Turenne wann Batailler, som gransken med urskilning och med de ga en Hasensfräcks och Don Miccos Militairiska manœuvrer på Theatern, dömen, säger jag, alla de ställen som följa i utdrag:

Sid. 115. Då Armeen utgör en del af Nation, bör den wara Nationens sköld, dess försvar; uppfyller den intet denna skyldigheten, är den onyttig och farlig.

Det

Det hör Regeringsfättet och en wis Styrelse til, at formera Armeen på rena och säkra grunder; at ge ut sådane Förrordningar och Krigs-lasgar, som förbinda hwar enda Person, ifrån den högste til den lägre, at göra wäl för sin egen förmån.

Sid. 117. Exercitie-Reglementen, Allmänna Ordres och Författningar böra blifwa beståndandes, och ej hwart annat är ombytast. — Alla ändringar, som ej äro nödwändiga, göra Soldaten ledsen och mistrogen; hwar sak bör ha sina regler, så stadfästade, så kringfänsade, at ingen wägar rubba dem; högfärden hos Människo-släktet är ganiska stor, måst hos den okunniga; hwem af dem wil icke ändra, skapa, förbättra och lysa?

Sid. 120. Om en Commendant (un Commendant) sjelf wore beklad med laster, bör han straxt afsättas.

Intet är så öfwertalande, så bewisande, som efterdomen; de lydande rätt sig altid efter sina Förmåns upförande; — Man bör derföre aldrig anförtro et Commando åt andra, än de som gjort sig kända i genom tjenste-år, sticcklighet och Conduite. — Af et sådant wäl flyter antingen lycka eller olycka, godt ellet ondt.

Sid. 121. Naturen danar ej Officerare straxt til fullkomligheten; hon gör det småningom, den ena förr, den andra senare, alt som hon warit gifwilt wid deras födsel; man bör följa henne på spären; försöka dem, gifwa dem tid at mogna, och at blifwa förtienta.

Hwad kan man wäl wänta af en Poike, utan begrep, utan kundskaper? som hwarken fått tid eller tillfälle at förskaffa sig dem; ingen kan ge det han sjelf ej äger; den bereder ju då hans undergång, som hänger på des axlar en tyngd, den han ej förmår bära; lämna honom tid at wäxa och hämta krafter, han torde en gång blifwa nyttig i Samhället, och det som mera är, han torde blifwa en stor Man.

Sid. 123. En olycklig wana har så småningom irritat sig, at man gör skilnad emellan den höga och lilla Adeln, emellan den rika och den fattiga; Första Elafen ärhåller liksom i arf de största Syslorna i Militairen, då de andra, för brist af Anor och Mynt, måtte gråna i Subalternegraderna; en sådan sed är wädelig på två sätt, Grefwen eller Baron behöfwer ej lära det aldraminsta, han får alt ändå; de andra behöfwa det ännu mindre, så wida det aldeles intet skulle gagna dem; Tjensterna äro intet för deras skul, utan de för tjensterna; både förnuft och

Alfens bästa fordra då, at ingen, ware sig hög eller låg, bör få en lysan la den han ej kan förestå med snille och wärdighet.

Blott i det faller, bör första Classen ha företrädet, om den har försärfenker, hwilka de naturligt wis igenom sin upfostran snarast hafwa tillfälle at förskaffa sig.

Sid. 128. Officerare böra ej få affsed utom i den högsta ålder eller sjuklighet; ty Staten saknar derigenom försarna och tjenstwana Arbetsmän, då de böra njuta halfwa lönen till dödsdagar.

Sid. 131. Man bör här i werlden wara säker om sit lif, sin egen dom, och sin utkomst, som hwarcken Tyranni, Nycker eller Lätwillighet nånsin böra wara i stånd at beröfwa, och hwilka den endast må förlora, som igenom laster och brott gjore sig owärdig för kånslor af medlidande. Det hör Styrelsen til at föreskrifwa och låta Undersätare så redigt weta sina skyldigheter, at intet twiswelsmål, ingen critisk ställning nånsin kan upkomma.

Sid. 132. Owärdighet i Tjensten, segheter, olydnad emot sin rätta Förman (insubordination), bedrägeri och egennyttia äro laster, som ej borde wara kända i vårt stånd, och hwilka ej kunna straffas hårdt nog.

En Officer, som blott gör sin tjenst så, at han slipper Krigs-Fiscalen, bör få affsed; den åter, som snillar Konungens och det Allmännas Cassa, bör på et skamligt sätt berriagas.

Olydnaden emot sin rätta Förman bör likaledes straffas strängt, men likwål under Lagens, Rättwisans, kunnoga och samwetsgranna Domares beskydd, så snart det gäller tjenst, lif eller heder.

Lydnaden emot sin rätta Förman (la subordination), eller som den nu kallas Respect och Wördnad, bör wara hel, fullkomlig, och utan undantag ifrån Soldaten til Generalen M. B. i Armeen; men den bör äfwen wara så litet dum, högfärdig och bister på den besallandes sida, som den får wara låg, slafwisk och tråaktig, som en machine, hos den lydande; — Den rätta Förmannen, som begär lydnad, är en Husfader, hwars myndighet altid är hög, jämn, mild och höflig; som igenom sit hjerta och sin ömhet, liksom för sina barn, wet at bereda sig wördnad, förtroende och wänskap; de under hans Ödres kunna ej annat än ärfåna sådane tankesätt, och då de frukta at mishaga, måtte de lyda honom med håg och glädje.

Jag slutar här min Öfwersättning, och hoppas at nu mera ingen fins,

fins, som icke råder Auctors ålder, i synnerhet i Subordinations-Läran, hwari denna General har talt, utan minsta undantag, då likwäl endast den qui bene distinguit bene docet — Likwäl, — skulle ännu det aldraminista twifwelsmål insmyga sig hos någon gammal Lieutenant eller Place-Major, skal jag längre fram wid tilfälle wedertägga hwar enda af dessa sätser, och, som jag hoppas, med den styrka, at jag bör få namn af l'Officier du Siecle efter detta.

Strödda Tankar.

En Husbonde är den, som gör sig wördad, älskad och fruktad igenom mildhet och rättwisa emot sina underhafwande; en Tyrann är den, som gör sig hatad igenom wäldsamheter och nycker; men den är et wildjur, som dräper eller sönderstiter den förfordelade af sina Torpare, blott derföre, at han understår sig sucka och beklaga sig.

* * *

Hwilken är måst olycklig och följakteligen måst medödmkanswård, den förtryckta eller den som förtrycker?

* * *

Om Machiavell i sin Theorie om Regerings-Konsten funnat upfinna den hemligheten, at mörda hedern, äfwen så lätt som lifwet, hade han ännu mera blifwit agtad af Tyranner.

Rungörelse.

Prenumerations-Sedlar med Auctors namn och Sigill erhåles emot En Riksb. Specie för 100 Numror allenast hos Bokhandlaren Schildt, i hwars Contoir wid Ribbarhusstorget befe Blad utdelas, och kostar hwarje Nummer särskilt 6 r.f.

N:o 6 utgifwes nästa Fredag den 5 April.

Stockholm Tryckt i Kunbliniska Tryckeriet 1781.

Dag-Bladet:

Wälsignade Tryck = Friheten.

N:o 6.

Stockholm, den 6 April, 1781.

Man säger at Fabler eller Sagor äro Staswars språk och et foster af råddhåga, då Sanningar skola talas förblommerade och insvepta i främmande drägt, samt under andra namn; liksom en Dame de Palais, masquerad som Dalkulla, ändå ej skulle förblifwa en Dame de Palais, tildraga sig samma attentioner, samma känslor af wördnad och högaktning ifrån en Borgare-Fru; lika som det Adelige blodet ej skulle cirkulera lika så ömt under Erbjärmar, som under Hofärmar. Påfundet kan då wara godt under enfaldiga Tyranners Spira, och Afrop fant på denna wäg både säkerhet för sit lif och sit minnes förwarande til efterwerlden; men jag fruktas om Eroesi Hof hade wimlat af illistiga Beaux Esprits, hade han förgäddts tillika med sin första Fabel.

I våra tider och i det land där Titus regerar, är säkerheten alltid lika stor; et fritt folk kan tala Sanningen blott och naken; en ung Skönhet utan Flor, utan Eldjor hehagar ju aldrumast; Fablens ändamål är nu mera intet annat än et tankespel, et tidsfördrif, at roa sig sielf och andra.— De Barbariska tider äro länge sedan förbi, som en witter Penna i et Tal för Kongl. Witterhets-Academien målar i dessa drag:

"Jag påminner mig icke utan grämelse, huru man i Academiska Snille-prof upletat Stats-brott, huru en Auctor blifwit Landsförewist för en Saga, och en annan för et Tal. — Då man i ord sökte twetydigheter, i twetydigheten den värsta mening; då fruktade de Lärda biligt mera Domstolens Utslag än Critiquen, mera för en Aklagare än hela Allmänhetens Dom. — En Ludvig den 14:des Tidewarf witnar, at han icke älskat slaswar til undersätare, och då det är föga ära at fruktas af Träslar, är det stora Konungars del, at herrska öfwer et fritt och uplyst Folk."

Et